

การศึกษาพฤติกรรมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต

A Study of Democratic Political Cultural Behaviors among Individuals in Phuket

ฐิติรัตน์ ทองเนื้อห้า^{*1} และ พรรณวดี ขำจริง²

Thitirat Thongnueaha^{*1} and Panwadee Khumjing²

นักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต¹

Undergraduate Student, Faculty of Education, Phuket Rajabhat University¹

อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต²

Faculty Member, Faculty of Education, Phuket Rajabhat University²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) พฤติกรรมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน และ 2) ความคิดเห็นที่มีต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป โดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร ยามานะ จำนวน 404 คน ได้แก่ อำเภอถลาง อำเภอเมือง และอำเภอกะทู้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมประชาชนในจังหวัดภูเก็ตมีพฤติกรรมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.11) มี 3 อันดับ คือ อันดับ 1 การไปเลือกตั้งทุกครั้ง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.80) อันดับ 2 การเคารพกฎกติกาของสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.68) และอันดับ 3 การปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดตามระบอบประชาธิปไตย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.84) และประชาชนเห็นด้วยกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ($\bar{X} = 0.85$, S.D. = 0.31) มี 3 อันดับ คือ อันดับ 1 การให้ความสำคัญกับการเมืองและกฎหมาย ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.05) อันดับ 2 การมีสำนึกในการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความคิดเห็นเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.97$, S.D. = 0.17) และอันดับ 3 เพศชาย เพศหญิง และ LGBTQ มีสิทธิ์มีเสียงทางการเมืองเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 0.96$, S.D. = 0.21)

คำสำคัญ: พฤติกรรม วัฒนธรรมทางการเมือง ประชาธิปไตย วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

Abstract

The purposes of this research were to study democratic political cultural behaviors among individuals in Phuket and to investigate their views on democratic political culture. A sample of 404 people aged over 18 from Thalang, Muang and Kathu districts were selected using Taro Yamane's formula. The statistics used for data analysis included percentage, mean, and standard deviation. The findings showed that, overall, the subjects had a moderate level of democratic political cultural behaviors ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.11) in 3 categories. The first category: "regular exercise of voting rights" was at the highest level ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.80). The second category: "respect for social regulations" was at the highest level ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.68), and the third category: "strict compliance with the principles of democracy" was at the highest level ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.84). In addition, individuals commonly agreed upon democratic political culture in 3 categories. The first category: "placing importance on politics and laws" ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.05). The second category: "sense of good citizenship" ($\bar{X} = 0.97$, S.D. = 0.17), and the third category: "political equality among males, females, and LGBTQ" ($\bar{X} = 0.96$, S.D. = 0.21).

Keywords: Behaviors, Political Culture, Democracy, Phuket

บทนำ

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยนั้นมีความนิยมอย่างแพร่หลาย ซึ่งประเทศต่าง ๆ ในโลกได้นำมาใช้เป็นระบบในการปกครองประเทศ นับตั้งแต่หลังสิ้นสุดยุคสงครามเย็นระหว่างประเทศมหาอำนาจตะวันตก ซึ่งมีประเทศสหรัฐอเมริกา และอดีตสหภาพโซเวียต สังคมการเมืองที่ใช้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยไม่สามารถทำให้ประชาชนในประเทศนั้น ๆ มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แท้จริงเกิดขึ้นได้ทันที แต่ต้องมีการพัฒนาและศึกษาอบรมหรืออ้อมพาะประชาชนในระบอบประชาธิปไตยจนวัฒนธรรมทางการเมืองสอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนของประเทศนั้น ๆ ประชาชนต้องมีจิตใจปรารถนาในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และมีจิตสำนึกหรือวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย (อริยธัช แก้วเกาะสะบ้า, 2559)

วัฒนธรรมการเมือง เริ่มต้นจากการอบรมกลุ่มเกลตาทางสังคม ซึ่งเป็นทั้งระดับครอบครัวและนอกครอบครัว เช่น กลุ่มเพื่อน ชุมชน สถาบันการศึกษาสื่อมวลชน ฯลฯ และการเรียนรู้ในระบบการเมืองที่เป็นจริงภายในสังคม สังคมไทยเป็นสังคมที่เน้นความเป็นอิสระ คนในสังคมมีความเป็นปัจเจกบุคคลสูง การดำรงชีวิตของผู้คนเป็นไปอย่างสบายไม่ถูกกดดัน ซึ่งเป็นการอบรมที่เกิดขึ้นในระดับครอบครัว ส่วนในระดับนอกครอบครัววิถีพลของระบบราชการและอำนาจของรัฐค่านิยม อำนาจนิยม มีอิทธิพลต่อการหล่อหลอมวัฒนธรรมการเมืองที่ยอมรับอำนาจ (กมล สมวิเชียร, 2514 อ้างอิงในทิวากร แก้วมณี, 2553)

พฤติกรรมทางการเมือง ถือเป็นกิจกรรมที่ประชาชนแสดงหรือกระทำโดยที่มีความเกี่ยวข้อง และส่งผลกระทบต่อ การปกครองประเทศ เช่น การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือองค์กรทางการเมือง การมีความสัมพันธ์ติดต่อกับนักการเมือง การอภิปรายหรือแสดงออกในปัญหาการเมือง รวมถึงการติดตามข่าวสารทางการเมือง ซึ่งลักษณะการแสดงพฤติกรรมที่ออกมาต่างกันหลายระดับ เริ่มตั้งแต่การสังเกตการณ์ทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง และการเข้าเป็นหุ้นส่วนทางการเมือง ฉะนั้นพฤติกรรมเป็นการแสดงออกโดยรวมของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ทั้งเป็นการแสดงออกภายนอก และการแสดงออกภายใน (ศักดิ์สิน อุดมวิทย์ไพศาล, ยุภาพร ยุภาศ และสัญญา เคนาภูมิ, 2562)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย เนื่องจากวัฒนธรรมทางการเมืองนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่พฤติกรรมทางการเมืองที่จะส่งผลกระทบต่อประชาชนที่จะเติบโตมาในวันข้างหน้า หากประชาชนเกิดความตระหนัก มีแนวความคิดต่อการเมืองที่ดี และเข้าใจกับคำว่าประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ก็จะส่งผลดีต่อประเทศไทยในการพัฒนาการเมืองให้เป็นประชาธิปไตยอย่างเต็มรูปแบบ และช่วยกันขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งการที่ประชาชนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย และมีการนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งมีผลดีไปสู่ประชาชนรุ่นหลัง และยังส่งผลไปยังประเทศให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นอีกด้วย ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต

วิธีการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ คือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีจำนวนประชาชน 417,060 คน เพศหญิงจำนวน 219,910 คน และเพศชาย จำนวน 197,150 คน (ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง, 2563)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กำหนดขนาดและเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากร คือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีจำนวนประชาชน 417,060 คน (ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง, 2563) จำนวนทั้งหมด 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอถลาง อำเภอเมือง และอำเภอกะทู้ ซึ่งมีจำนวนประชาชน 417,060 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างอิงใน ภัทรานิชรุ์ เหมาะทองและคณะ, 2560) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และมีขนาดความคลาดเคลื่อน 5%

2.2 การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

2.2.1 ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน ได้กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง จำนวน 242 คน อำเภอเกาะกูด จำนวน 104 คน และอำเภอกลาง จำนวน 58 คน

2.3 ใช้วิธีกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) โดยผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดประชากรในแต่ละอำเภอของจังหวัดภูเก็ต ให้มีสัดส่วนเพศชายกับเพศหญิงจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 404 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนตามมาตรวัดแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert มี 5 ระดับ คือ 1) แนวทางปฏิบัติที่น้อยที่สุด 2) แนวทางปฏิบัติที่น้อย 3) แนวทางปฏิบัติปานกลาง 4) แนวทางปฏิบัติมาก และ 5) แนวทางปฏิบัติมากที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนตามมาตรวัดแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert มี 2 ระดับ คือ 1) เห็นด้วย และ 2) ไม่เห็นด้วย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในพื้นที่จังหวัดพังงา จำนวน 30 คน และวิเคราะห์ค่าตอบโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ผลจากการคำนวณพบว่าแบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .69

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากประชาชน จังหวัดภูเก็ต จำนวน 404 ชุด และได้แบบสอบถามกลับมาครบทั้ง 404 ชุด คิดเป็น 100% มีขั้นตอน รายละเอียด ดังต่อไปนี้

- 4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการทำวิจัย
- 4.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและตำรา
- 4.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

4.4 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

- 4.5 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง
- 4.6 ผู้วิจัยโดยขอความร่วมมือประชาชนให้ทำแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด
- 4.7 เก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง
- 4.8 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

5. สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ โดยใช้ค่าสถิติ ได้ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้น นำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบบรรยายเขียนความเรียง

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบทดสอบตอนที่ 3 เกี่ยวกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบบรรยายเขียนความเรียง

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 53.46) อายุ 18 – 30 ปี (ร้อยละ 48.4) มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 62.6) ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ 32.2) รายได้ต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท (ร้อยละ 46.8)

1. พฤติกรรมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต

คำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ท่านสร้างความเชื่อมั่นเกี่ยวกับการเมืองแบบประชาธิปไตยให้กับผู้อื่น	3.25	1.02	ปานกลาง
2. ท่านปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัดตามระบอบประชาธิปไตย	4.13	0.84	มากที่สุด
3. ท่านเคารพกฎกติกาของสังคม	4.49	0.68	มากที่สุด
4. ท่านเข้าร่วมอบรมตามโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเมือง	2.66	1.73	ปานกลาง
5. ท่านเข้าฟังการปราศรัยของพรรคการเมืองก่อนการเลือกตั้ง	2.62	1.33	ปานกลาง
6. ท่านเคยลงทะเบียนถอดถอนนักการเมือง	2.28	1.09	ปานกลาง
7. เมื่อมีการเลือกตั้งท่านไปเลือกตั้งทุกครั้ง	4.66	0.80	มากที่สุด
8. ท่านสนทนาเรื่องการเมืองกับผู้อื่น	3.25	0.94	ปานกลาง
9. ท่านออกมาต่อต้านการปกครองแบบเผด็จการ	2.83	1.22	ปานกลาง
รวม	3.42	0.11	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พฤติกรรมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต โดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.11) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ประชาชนมีพฤติกรรมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมากที่สุด คือ การไปเลือกตั้งทุกครั้ง ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.80) รองลงมา คือ การเคารพกฎกติกาของสังคม ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ การปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัดตามระบอบประชาธิปไตย ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของศรายุทธ นกใหญ่ (2558) ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก พบว่า ด้านการเคารพกติกาของการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งค่าเฉลี่ยรวมของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งกลุ่มประชากรเห็นด้วยในระดับสูงกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยควรพึงเสี่ยงส่วนใหญ่แต่ไม่ละเลยเสี่ยงส่วนน้อยและเห็นด้วยในระดับสูงกับการซื้อสิทธิ์ขายเสียง ถือเป็นกรณีไม่เคารพกติกาในการปกครองระบอบประชาธิปไตย เช่นเดียวกับงานวิจัยของพร อัมรินทร์ พรหมเกิด (2557) ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองกับการพัฒนาประชาธิปไตย ในเขตชนบทอีสาน: กรณีศึกษาประชาชนในเขตหมู่บ้านคำบง และหมู่บ้านสะอาด ตำบลสะอาด อำเภอหนองบัว จังหวัดขอนแก่น พบว่า พื้นฐานเดิมของคนไทยคือ รักความเป็นอิสระ ชอบทำอะไรตามลำพัง ไม่อยากให้ใครมายุ่งเกี่ยวกับตนมากนัก ไม่ชอบการถูกบังคับหรือตักอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์หรือกติกาทางสังคม จึงมีผลทำให้คนไทยส่วนใหญ่มักขาดระเบียบวินัยหรือขาดกฎเกณฑ์ในการดำเนินชีวิต

2. ความคิดเห็นที่มีต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต

คำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านสนับสนุนการเมืองแบบประชาธิปไตยของประเทศไทย	0.80	0.40	เห็นด้วย
2. ท่านเลือกที่จะเข้าข้างรัฐบาลหรือพรรคการเมืองที่ปกครองแบบประชาธิปไตย	0.91	0.29	เห็นด้วย
3. ท่านมีความมั่นใจว่าประเทศไทยเหมาะสมกับการใช้ระบอบประชาธิปไตยในการปกครอง	0.92	0.27	เห็นด้วย
4. ท่านเชื่อมั่นในการเลือกพรรคการเมืองบนความคิดของตนเอง	0.91	0.29	เห็นด้วย
5. ท่านแสดงออกในอุดมการณ์ทางการเมืองของตนเองอย่างชัดเจน	0.85	0.36	เห็นด้วย
6. ท่านศรัทธาต่อระบอบประชาธิปไตย	0.93	0.25	เห็นด้วย
7. ท่านไม่แบ่งแยกเพศสภาพของบุคคลอื่น	0.94	0.23	เห็นด้วย
8. ท่านให้ความสำคัญกับทุกอาชีพอย่างเท่าเทียม	0.96	0.19	เห็นด้วย
9. ท่านคิดว่าเพศชาย เพศหญิง และ LGBTQ มีสิทธิ์มีเสียงทางการเมืองเท่าเทียมกัน	0.96	0.21	เห็นด้วย
10. ท่านเชื่อว่าประชาชนทุกคนมีโอกาสในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายของรัฐบาล	0.94	0.24	เห็นด้วย

คำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
11. ท่านเชื่อว่าฐานะทางการเงินมีความเลื่อมล้ำทางสังคม	0.89	0.32	เห็นด้วย
12. ท่านให้เสรีภาพเกี่ยวกับความคิดทางการเมืองของผู้อื่น	0.94	0.25	เห็นด้วย
13. ท่านคิดว่าการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งเป็นเรื่องที่ผิด	0.94	0.23	เห็นด้วย
14. ท่านไม่มีความคิดที่จะพุดจาให้ร้ายกับพรรคการเมืองที่ท่านไม่ชอบ	0.92	0.28	เห็นด้วย
15. ท่านคิดว่าการให้ความเป็นกลางทางการเมือง ถือเป็นเรื่องที่ดีที่สุด	0.93	0.26	เห็นด้วย
16. ท่านรู้สึกว่าการเมืองเป็นเรื่องไกลตัว จึงไม่ตระหนักในการร่วมกิจกรรมทางการเมือง	0.52	0.50	เห็นด้วย
17. ท่านรู้สึกชอบกับการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทางการเมือง	0.72	0.45	เห็นด้วย
18. ท่านคิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก	0.78	0.41	เห็นด้วย
19. ท่านให้ความสำคัญกับการเมืองและกฎหมาย	1.00	0.05	เห็นด้วย
20. ท่านจะไม่กระทำผิดใด ๆ เกี่ยวกับกฎหมาย	0.96	0.19	เห็นด้วย
21. ท่านเชื่อในแนวความคิดทางการเมืองของท่านเป็นอย่างมาก	0.86	0.35	เห็นด้วย
22. ท่านเชื่อว่าการปฏิบัติตามวิถีประชาธิปไตยเป็นเรื่องที่ดี	0.96	0.19	เห็นด้วย
23. ท่านให้เกียรติทุกเพศทุกวัยกับการเมืองที่เข้ามาทำหน้าที่	0.94	0.24	เห็นด้วย
24. ท่านให้ความสำคัญกับทุกอาชีพอย่างเท่าเทียม	0.96	0.20	เห็นด้วย
25. ท่านไม่นำฐานะทางการเงินมาเกี่ยวข้องกับการเมือง	0.94	0.23	เห็นด้วย
26. ท่านยอมรับในความแตกต่างของบุคคลอื่นได้	0.95	0.23	เห็นด้วย
27. ท่านเชื่อว่าทุกคนย่อมเป็นคนดี	0.67	0.47	เห็นด้วย
28. ท่านคิดว่าพื้นฐานของมนุษย์มีความแตกต่าง จึงต้องมีกฎหมายในการจัดระเบียบ	0.95	0.22	เห็นด้วย
29. ท่านแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างเปิดเผยได้	0.89	0.31	เห็นด้วย
30. ท่านสามารถวิจารณ์การเมืองตามความจริง	0.91	0.28	เห็นด้วย
31. ท่านเชื่อว่าการวิจารณ์การเมืองถือเป็นเรื่องปกติ	0.93	0.26	เห็นด้วย
32. ท่านเชื่อว่าการวิพากษ์การเมืองจะนำไปสู่การเมืองที่ดี	0.89	0.31	เห็นด้วย
33. ท่านคิดว่าการนำหลักการและเหตุผลมาวิจารณ์การเมืองถือเป็นเรื่องที่ถูกต้อง	0.92	0.27	เห็นด้วย
34. ท่านปฏิเสธอย่างชัดเจนเมื่อมีการกล่าวถึงเผด็จการ	0.88	0.33	เห็นด้วย
35. ท่านจะไม่นำวิธีปฏิบัติแบบเผด็จการไปใช้ในชีวิตประจำวัน	0.92	0.28	เห็นด้วย
36. ท่านอคติต่อระบอบเผด็จการ	0.77	0.42	เห็นด้วย
37. ท่านไม่ชอบรัฐบาลหรือพรรคการเมืองที่มีแนวคิดเอนเอียงไปทางเผด็จการ	0.89	0.31	เห็นด้วย
38. ท่านคิดว่าการปฏิวัติโดยทหาร ถือว่าเป็นเผด็จการ	0.71	0.45	เห็นด้วย
39. ท่านมีสำนึกในการปฏิบัติตามเป็นพลเมืองดี	0.97	0.17	เห็นด้วย
รวม	0.85	0.31	เห็นด้วย

จากตารางที่ 2 ความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ต โดยรวมประชาชนเห็นด้วยกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ($\bar{X} = 0.85$, S.D. = 0.31) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด คือ การให้ความสำคัญกับการเมืองและกฎหมาย ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.05) รองลงมา คือ การมีสำนึกในการปฏิบัติตามเป็นพลเมืองดี ($\bar{X} = 0.97$, S.D. = 0.17) และอันดับ 3 เพศชาย เพศหญิง และ LGBTQ มีสิทธิ์มีเสียงทางการเมืองเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 0.96$, S.D. = 0.21) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติพงษ์ พิพิธกุล, พีรพล ไทยทอง, พระมหาปรัชญ์ อัทธภาพ (2560) ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ด้านจิตสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนเอง พบว่า ประชาชนมีวัฒนธรรมทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับสูง เช่นเดียวกับงานวิจัยของธนาทิพย์ สิงห์ปาน (2563) ศึกษาทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่น 11 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 พบว่า ระดับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่น 11 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 อยู่ในระดับสูง เช่นเดียวกับงานสรรพงษ์ เกิดแก้ว และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (2558) ศึกษาทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของตัวอย่าง พบว่า มีระดับความสนใจสูง

สรุป

ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 53.46) อายุ 18 – 30 ปี (ร้อยละ 48.4) มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 62.6) ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ 32.2) รายได้ต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท (ร้อยละ 46.8) ประชาชนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมากที่สุด คือ อันดับ 1 การไปเลือกตั้งทุกครั้ง อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.66, S.D = 0.80) อันดับ 2 การเคารพกฎกติกาของสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.49, S.D = 0.68) และอันดับ 3 การปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัดตามระบอบประชาธิปไตย อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.13, S.D = 0.84) และประชาชนเห็นด้วยกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมากที่สุด คือ อันดับ 1 การให้ความสำคัญกับการเมืองและกฎหมาย (\bar{X} = 1.00, S.D = 0.05) อันดับ 2 การมีสำนึกในการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี (\bar{X} = 0.97, S.D = 0.17) และอันดับ 3 เพศชาย เพศหญิง และLGBTQ มีสิทธิ์มีเสียงทางการเมืองเท่าเทียมกัน (\bar{X} = 0.96, S.D = 0.21)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ประชาชนมีพฤติกรรมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีพฤติกรรมในการไปเลือกตั้ง นับว่ามีการปฏิบัติมากที่สุด เพราะเป็นการไปใช้สิทธิ์ ใช้เสียงของตนในการเลือกผู้นำ ส่วนการลงทะเบียนถอดถอนนักการเมือง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด เนื่องด้วยประชาชนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการลงทะเบียนถอดถอนนักการเมือง และยังขาดความกล้าที่จะลงทะเบียนถอดถอนนักการเมืองที่มีการทุจริต ส่งผลให้พฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลเสียต่อการเมืองเป็นอย่างยิ่ง และการที่ประชาชนมีการแสดงความคิดเห็น ทุกคนเห็นด้วยกับการปฏิบัติตนตามวิถีประชาธิปไตยนั้น เป็นเรื่องที่ดี ซึ่งนับว่าการ ปฏิบัติตนตามวิถีประชาธิปไตยเป็นเรื่องที่น่ายกย่อง สอดคล้องกับกฎหมายของประเทศไทยที่มีการนำระบอบประชาธิปไตยมาใช้ในการปกครอง แต่สิ่งที่จะต้องตระหนักถึงเป็นอย่างมาก คือ ประชาชนยังมีความคิดว่าการเมืองเป็นเรื่องไกลตัว จึงไม่ตระหนักในการร่วมกิจกรรมทางการเมือง รัฐต้องมีการส่งเสริมให้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการให้ความรู้เกี่ยวกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้แก่ประชาชนทุกระดับ เพราะหากประชาชนขาดความรู้ในเรื่องนี้ ประเทศไทยจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองที่ไม่ต่างไปจากเดิม เพราะไม่ได้มีการกล่อมเกลารอบบ่มเพาะความคิดทางการเมืองที่ถูกต้องตามหลักประชาธิปไตย ประชาชนกลัวที่กล้าแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมือง จนทำให้เกิดความคิดว่าการเมืองเป็นเรื่องไกลตัว และสถาบันที่สำคัญที่สุดในการถ่ายทอดความคิด ค่านิยมต่าง ๆ เกี่ยวกับการเมือง คือ สถาบันครอบครัว ซึ่งสถาบันครอบครัวนั้นควรเป็นสถาบันที่ให้อิสระทางความคิด ไม่ควรปลูกฝังเรื่องการเมืองจากคนรุ่นก่อนมายังคนรุ่นหลัง จนกลายเป็นวัฒนธรรมทางการเมือง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาตัวแปรเพิ่มเติมอื่น ๆ เช่น ปัจจัยด้านบทบาททางสังคม ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย เป็นต้น ที่อาจมีผลต่อการแสดงออกต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

เอกสารอ้างอิง

- กิตติพงษ์ พิพิธกุล, พีรพล ไทยทอง และพระมหาปรัชญ์ อุตถาพ. (2560). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 6(2), 647-658.
- ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง. (2563). สถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน ตรวจสอบข้อมูลแยกรายพื้นที่ ระดับจังหวัด เขตพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต ตรวจสอบข้อมูลเดือนกรกฎาคม 2563. ค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2563, จาก https://www.dopa.go.th/public_service/service2.
- ทิวากร แก้วมณี. (2553). แนวคิดวัฒนธรรมการเมือง : จาก Civic Culture สู่ Bowling Alone Political Culture: From Civic Culture to Bowling Alone. ค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2563, จาก www.oknation.nationtv.tv/blog/dhiwakorn/2010/10/05/entry-1
- ธนาทิพย์ สิงห์ปาน. (2563). ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่น 11 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ภาค 7. *วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 7(2), 107-117
- พรอัมรินทร์ พรหมเกิด. (2557). วัฒนธรรมทางการเมืองกับการพัฒนาประชาธิปไตย ในเขตชนบทอีสาน: กรณีศึกษาประชาชนในเขตหมู่บ้านคาง และหมู่บ้านสะอาด ตำบลสะอาด อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์*, 31(3), 63-96

ภัทรานิษฐ์ เหมะทอง และวนิดา ทองโคตร และสุพรรณิ อึ้งปัญส์ตวงศ์. (2560). *การกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane (Determining the sample size by the Yamane's formula.)*. ค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2563, จาก http://sc2.kku.ac.th/stat/statweb/images/Eventpic/60/Seminar/01_9_Yamane.pdf

ศรายุทธ นกใหญ่. (2558). *วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศิลปกร, นครปฐม.

ศักดิ์สิน อุดมวิทย์ไพศาล, ยุภาพร ยุภาศ และสัญญา เคนาภูมิ. (2562). *กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 10(1), 293-306*

สรพงษ์ เกิดแก้ว และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2558). *ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” จังหวัดสุพรรณบุรี. วารสารสหวิทยาการวิจัย, 4(1), 57-67*

อริย์ธัช แก้วเกาะสะบ้า. (2559). *วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราชการ.